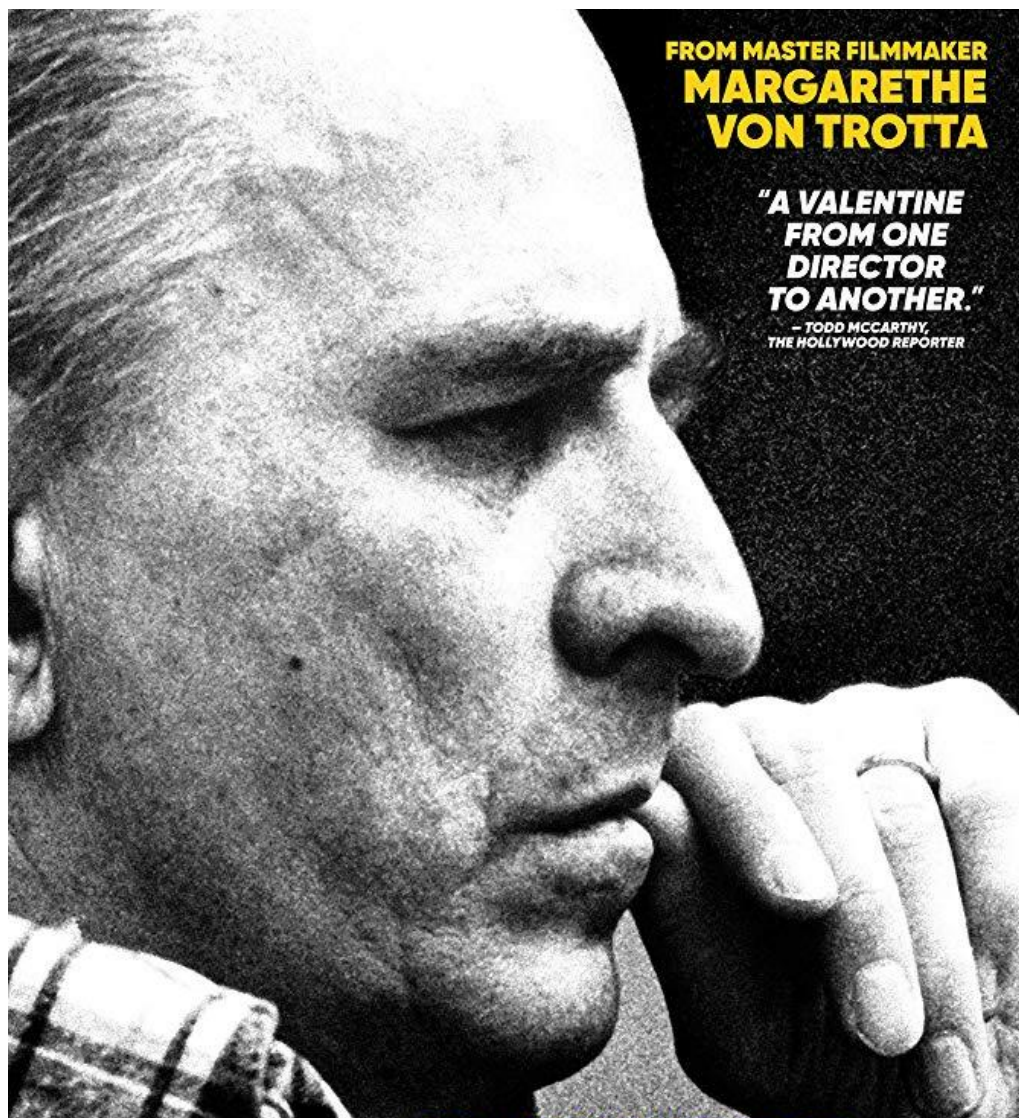

Δευτέρα 2/12/2019

Μπέργκμαν: Ένας Αιώνας (2018)

ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ: ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ

INGMAR BERGMAN - VERMACHTINIS EINES AHRHUNDERTGENIES

Σκηνοθεσία: Μαργκαρέτε φον Τρότα
Σενάριο: Μαργκαρέτε φον Τρότα, Φέλιξ Μέλερ
Φωτογραφία: Μπόρες Γουάιφενμπαχ
Μοντάζ: Μπετίνα Μπέλερ
Χώρα: Γερμανία, Γαλλία (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 99'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.
Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Συζητώντας με συνεργάτες και παιδιά του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν αλλά και κινηματογραφιστές της νέας γενιάς, η Γερμανίδα σκηνοθέτις Μαργκαρέτε φον Τρότα («Η Χαμένη Τιμή της Καταρίνα Μπλουμ») ερευνά τη ζωή και το έργο του Σουηδού διάσημου δημιουργού.

Η ζωή και το έργο του Σουηδού διάσημου δημιουργού συνδέονται εύστοχα κι εύστοχα, σε μια ειλικρινή σινεφίλ κατάθεση, που θολώνει συγκινητικά τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο μπροστά και το πίσω από την κάμερα.

Η Μαργκαρέτε φον Τρότα αφιερώνει στον Ινγκμαρ Μπέργκμαν μια προσωπογραφία τρυφερότερης ίσως του υποκειμένου της, πάντως σύνθετη όπως θα του ταίριαζε.

Θαυμάστρια του Ινγκμαρ Μπέργκμαν, τον οποίο είχε γνωρίσει και από κοντά, η Γερμανίδα σκηνοθέτις Μαργκαρέτε φον Τρότα («Η Χαμένη Τιμή της Καταρίνα Μπλουμ», «Hannah Arendt») **επιστρέφει στη ζωή και το έργο του διάσημου Σουηδού αναζητώντας την κινηματογραφική κληρονομιά του.**

Συζητώντας με συνεργάτες και παιδιά του Ινγκμαρ Μπέργκμαν αλλά και κινηματογραφιστές της νέας γενιάς, επισκεπτόμενη τα μέρη όπου εκείνος δούλεψε (από το Μόναχο στη Στοκχόλμη και στο Φάρο) και συνδυάζοντας χαρακτηριστικές σκηνές ταινιών του με πληροφορίες από την καθημερινότητα, τις οικογενειακές στιγμές ή τα παιδικά χρόνια του, κάνει μια ειλικρινή σινεφίλ κατάθεση, η οποία συνδέει εύστοφα αληθινή ζωή και καλλιτεχνική δημιουργία, ενώ **θολώνει συγκινητικά τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο μπροστά και το πίσω από την κάμερα.**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Τον χειμώνα του 1960, η Μαργκαρέτε φον Τρότα έχει ήδη έρθει από το Βερολίνο στο εξίσου κρύο και μουντό Παρίσι για να σπουδάσει γλώσσες. Γάλλοι συμφοιτητές της την πειθαναγκάζουν να έρθει παρέα σ' ένα σινεμά που προβάλλει ταινίες «τέχνης». Εκεί, η 18χρονη κοπέλα θα παρακολουθήσει άναυδη την «Εβδομη Σφραγίδα» του Ινγκμαρ Μπέργκμαν. Εμπειρία σημαδιακή, που θα της ανοίξει την πύλη στον κόσμο της κινηματογραφικής τέχνης και θα καθορίσει τη μετέπειτα πορεία της ως ηθοποιού αρχικά και δημιουργού από το 1975.

Έτσι ξεκινά το φιλμ της φον Τρότα. Με την ίδια να ανακαλεί την ανάμνηση σε voiceover, ενώ σημερινές εικόνες από την ακτή του νησιού Φόρε, όπου γυρίστηκε η «Σφραγίδα», εναλλάσσονται με αποσπάσματα από τις πρώτες σκηνές της ασπρόμαυρης μεσαιωνικής αλληγορίας και την ανατριχιαστική γνωριμία του ιππότη Μαξ φον Σίντοφ με τον Χάρο. Μια εικονογραφημένη θύμηση που προαναγγέλλει και τον τόνο του τιμητικού ντοκιμαντέρ της, τόσο τον νοσταλγικό της 60χρονης παρουσίας του Μπέργκμαν στα πλατό ή στο σανίδι όσο και τον ιχνηλατικό της επιδραστικής μέχρι σήμερα αισθητικής του.

Ενα γράμμα αγάπης μιας καλλιτέχνη, με άλλα λόγια, στον εικονοκλάστη που της καθόρισε τη ζωή. **Το οποίο, πάντως, δε συνεπάγεται απαραίτητα και μια ταινία «αγαπησιάρικη».** Όσο σπουδαίος κινηματογραφιστής ήταν ο Μπέργκμαν, άλλο τόσο δύσκολη προσωπικότητα υπήρξε. Κι αυτή την περιπλοκή υπογραμμίζουν όλοι όσοι περνούν μπροστά από τον φακό της φον Τρότα, συγγενείς, κινηματογραφιστές και ηθοποιοί. **Από την Λιβ Ούλμαν, την Γκούνελ Λίντμπλομ ή την Γκάμπι Ντομ μέχρι τον Ολιβιέ**

Ασαγιάς, τον Ζαν-Κλοντ Καριέρ, τον Ρόμπερτ Όσλουντ ή τον Κάρλος Σάουρα.

Η αντίστιξη είναι οργανική, συντελείται μέσα στον ίδιο τον λόγο τους. Απ' όλες τις εξυμνητικές του μυαλού, του έργου και της επιρροής του Μπέργκμαν μαρτυρίες δεν υπάρχει μία που να μην αναφέρεται σε τουλάχιστον ένα –και γερό– ανθρώπινο ντεφό του. Ναι, τα θεατρικά του δημιούργησαν σχολή, αφού όμως υποχρέωνε τους ηθοποιούς να τα προβάρουν σε σκοτεινά υπόγεια στους 12 βαθμούς κελσίου. Βεβαίως και σκιαγραφούσε πάντα στις ταινίες του γυναίκες σύνθετες κι απελευθερωμένες, αρκεί να τις παραμύθιαζε πως θα εμφανίζονταν ντυμένες. Προτιμούσε τα πλατό από την οικογένειά του, και τους ηθοποιούς από τα ίδια του τα παιδιά, μας λέει ο γιος του Ντάνιελ πως του είχε ομολογήσει. Και εν τέλει, πώς γίνεται ένας τόσο σχολαστικός μελετητής της «ανθρώπινης κατάστασης» να τα πηγαίνει τόσο άσχημα με την ανθρώπινη επαφή;

Την απορία έχουν λίγο έως πολύ όλοι οι συνεντευξιαζόμενοι, μαζί φυσικά και η σκηνοθέτις. Αλλά δεν μπορούν παρά να την υποδηλώσουν μέσα από λόγια θαυμασμού και δέους που αδιαμφισβήτητα αναλογούν σε τούτο τον ιδιοφυή ερευνητή της μεταφυσικής ενοχής, του υπαρξιακού άγχους και της διαπροσωπικής απελπισίας (με αυτή τη σειρά), του οποίου, παρεμπιπτόντως, καθόλου δεν τού φαίνεται η ενασχόληση με τα εν λόγω θέματα, αν κρίνουμε από τις ορεξάτες και χαμογελαστές του τηλεοπτικές συνεντεύξεις που η φον Τρότα ενθέτει καίρια στο υλικό της.

POMPY ΕΚΣΙΕΛ

MARGARETHE VON TROTTA

Ηθοποιός, Σκηνοθέτης και Σεναριογράφος, γεννήθηκε στο Βερολίνο το 1942. Τη 10ετία του 1960 μετακόμισε στο Παρίσι όπου εργάστηκε σε ταινίες ως σκηνοθέτης, ενώ υπήρξε ηθοποιός σε ταινίες γερμανών σκηνοθετών όπως ο Rainer Werner Fassbinder και ο Volker Schlöndorff. Ο τελευταίος υπήρξε ο δεύτερος σύζυγός της.

Φιλμογραφία:

2018 Auf der Suche nach Ingmar Bergman (Doc), 2017 Forget About Nick, 2015 Die abhandene Welt, 2012 Hannah Arendt, 2012 Mai per amore (TV Mini-Series), 2010 Die Schwester (TV Movie), 2009 Vision - Aus dem Leben der Hildegard von Bingen, 2007 Tatort (TV Series), 2006 Είμαι η Αλλη Γυναίκα, 2004 Die andere Frau (TV Movie), 2003 Rosenstrasse, 2000 Jahrestage (TV Mini-Series), 1999 Dunkle Tage (TV Movie), 1999 Mit fünfzig Küssen Männer anders (TV Movie), 1997 Winterkind (TV Movie), 1994 Das Versprechen, 1993 Il lungo silenzio, 1990 L'africana, 1988 Paura e amore, 1988/I Felix (segment "Eva"), 1986 Rosa Luxemburg, 1983 Heller Wahn, 1981 Η Πραγματική Αλήθεια για την Μάριαν Κ., 1979 Schwestern oder Die Balance des Glücks, 1978 Das zweite Erwachen der Christa Klages, 1975 Die verlorene Ehre der Katharina Blum.